Al Parlament de Catalunya
Al Govern de la Generalitat de Catalunya

ELS TREBALLADORS DE LA CONSTRUCCIÓ EXIGIM INVERSIÓ PÚBLICA I TREBALL PER A TOTS

No fan falta moltes paraules per descriure la situació que travessa l'ocupació en la construcció en el conjunt de l'estat espanyol. **Ja són més els treballadors en atur que els que segueixen actius**. Les estadístiques d'abril de 2012 ens indiquen que, davant de 786.297 treballadors en actiu i d'alta en la S. S., 808.907 es troben en situació d'atur. Tant sols en l'últim any s'han perdut 214.731 llocs de treball en el sector.

No menys dramàtiques són les dades del sector referides a Catalunya, 124.700 treballadors en actiu, davant de 103.500 aturats i una pèrdua anual de 31.566 llocs de treball, és a dir d'un 20,2% menys. Això és el que queda dels 266.572 treballadors que l'any 2007 treballàvem en la construcció de forma directa, el que comporta una pèrdua de llocs de treball del 53,22%.

CONSTRUCCIÓ CATALUNYA	2007	2008	2009	2010	2011	abr-12	Dif. 2007-2012/11	% 2007-2012/11
Assalariats afiliats a la S.S.	266.572	218.456	183.133	161.870	129.967	124.700	**-141.872**	-53,22%
Autònoms afiliats a la S.S.	105.492	99.990	85.400	77.938	72.645	71.081	**-34.411**	-32,62%
Població Ocupada (EPA)	448.600	361.900	299.500	257.800	221.800	201.600	**-247.000**	-55,06%
Aturats registrats	28.620	65.355	101.571	96.735	101.619	103.505	**74.885**	**261,65%**

Aquestes ocupacions directes es veuen acompanyades per desenes de milers de llocs de treball perduts en milers d'empreses complementàries, auxiliars i de fabricació de materials de la construcció, pràcticament inactives o que han tancat les seves portes.

En termes de Població Ocupada (EPA) hem passat de 448.600 persones en el IV Trimestre de 2007 a menys de la meitat 201.600 treballadors en el primer trimestre de 2012.

Ens hem centrat en l'ocupació, però la resta de dades utilitzades per caracteritzar l'activitat del sector a Catalunya són igualment desoladores. Entre 2007 i 2011 la producció de ciment ha disminuït el 65%, la de formigó el -66%, el cens de treballadors autònoms el -32,6%, els habitatges d'obra nova -92% i, el que es refereix als **imports licitats en obra pública han disminuït, en conjunt, en un 80,8% i, el corresponent a la Generalitat de Catalunya en un -93,5%.**

CONSTRUCCIÓ CATALUNYA	2007	2008	2009	2010	2011	Dif. 2007-2012/11	% 2007-2012/11
Empreses construcció		116.865	105.280	95.880	89.975	-26.890	-23,01%
Consum ciment (milers de Tm)	8.060	6.221	4.382	3.483	2.740	-5.320	-66,00%
Habitatges iniciats	85.515	27.569	12.358	13.523	7.898	-77.526	-90,66%
Habitatges acabats	79.580	71.007	37.860	20.292	18.568	-61.012	-76,67%

No pot sorprendre que, en aquestes circumstàncies, la possibilitat de trobar ocupació en el sector siguin pràcticament nul·les i, que la permanència en situació d'atur es perllongui més temps de la que es dóna en altres sectors productius creant-se una gran borsa d'aturats de llarga durada. En efecte, el nombre d'aturats registrats que porten més d'un any sense trobar feina és en l'actualitat del 37%, 38.226 persones. No disposem de dades dels aturats subsidiaris del sector o que acrediten dret a la renda mínima d'inserció. Els efectes del retorn al seu lloc d'origen de molts immigrants no disminueix la gravetat del problema.

La manca d'ocupació i la pèrdua del salari durant un període de llarga durada a la qual se sumen, amb freqüència, altres problemàtiques en l'àmbit familiar, en un context generalitzat d'endeutament, **produeixen situacions de greu empobriment i angoixa que afecta, no tant sols a l'economia, sinó a la salut física i psicològica de les persones.**

La nostra difícil situació no deriva únicament de la paralització que afecta a les empreses de promoció i edificació del sector privat de la construcció; també prové de l'actuació de l'administració pública que, per activa i per passiva no deixa de castigar-nos, sigui a través d'un nou marc de relacions laborals que potencia la seva desregulació i atempta contra l'ocupació, o a través d'una sistemàtica retallada en tot l'espectre del nostre, ja de per si, molt limitat benestar: retallades en sanitat, en educació, seguretat social, prestacions i pensions, en dependència, etc., amb l'increment dels preus de l'energia o impossibilitant, fins i tot, la dació en pagament, afectant de forma directa i acumulativa als amb situació més precària. També en la brutal caiguda de la inversió pública:

CONSTRUCCIÓ CATALUNYA	2007	2008	2009	2010	2011	Dif. 2007-2012/11	% 2007-2012/11
Licitació obres TOTAL (milions €)	7.156,80	8.618,40	4.832,30	5.035,80	1371,7	-5.785	-80,83%
Adm. Gral. de l'Estat	2618	2.060,60	976,9	1437,1	300	-2.318	-88,54%
Generalitat	2.846,20	4.563,40	1.395,30	1.992,20	185,2	-2.661	-93,49%
Administració Local	1692,6	1994,4	2.460,10	1.676,50	886,5	-806	-47,62%

Sense cap mena de dubte, són coneixedors de les dades i circumstàncies que els hem exposat i, sense ànim de retret, hem de dir-los que, en molts casos, els sentim allunyats de l'enorme patiment que s'amaga darrere de cadascun dels números o paraules que les descriuen.

Però el que més dol, el que més frustració ens produeix, és la manca de perspectiva. Amb tot el sacrifici que ens demanen, no ens expliquen ni cap a on anem, ni quan hi arribarem. Solament es parla del com, i qui hem de fer els esforços, i es que semblen ser adoradors de termes que, prèviament, han buidat de

contingut: crisi, mercats, han desviat responsabilitats, fabricat impunitats i, finalment, han falsejat el significat de les paraules. **Austeritat no vol dir retallada,** sinó racionalització de la despesa en les inversions, atenció a la utilitat pública, sobrietat, que implica planificació, priorització, programació, definició en els projectes, adjudicació equilibrada atenent a paràmetres en el que no conta només l'oferta més barata, etc. Auster és sobri, mesurat, rigorós davant del desenfrenament, la inmoderació i el malbaratament. **Auster és ser, sobretot, equilibrat en el repartiment de les càrregues, generós amb els més febles**. Es perverteix el noble concepte d'austeritat i es proposen perversos exemples en intentar justificar les retallades. És fals que les retallades indiscriminades siguin el mateix que fan les famílies davant l'adversitat, doncs aquestes, a diferència dels poders públics que ens governen, apliquen principis de solidaritat amb els seus components més necessitats sacrificant-se els més forts.

Quan l'austeritat l'equiparem a retallada es transforma en un arma de destrucció massiva que no només ens empobreix de forma injusta sinó que posa en qüestió el nostre propi futur. Nosaltres no som ex alumnes d'ESADE i tampoc podem fer enginyosos símils mariners però, molts de nosaltres, hem sentit dels nostres pares relats sobre camperols descerebrats o poc acurats que, per un motiu o un altre, se'ls feia malbé la collita, se la jugaven o, impulsats per la gana, es menjaven la patata de sembrar. En definitiva posaven el seu propi futur als peus dels cavalls.

Quan, per quadrar els comptes del passat, es transforma l'austeritat en retallades a l'educació i a la formació de les noves generacions, a la investigació i desenvolupament, en definitiva, al futur, i es fuig de prendre mesures de reactivació econòmica, per prudents que aquestes siguin, no es fa una altra cosa que enfonsar-nos en l'espiral de recessió econòmica i, amb això, s'està posant en risc el futur de Catalunya.

Ens dirigim a vostès, en la seva qualitat de representants triats pel poble de Catalunya, en nom dels treballadors empleats i aturats del sector de la construcció, en requeriment que engeguin mesures que reactivin l'economia i especialment de l'obra pública, tant pel que fa a edificació com a enginyeria civil. Les obres d'infraestructura han de ser generadores de valor econòmic, social i ambiental lligades al territori i han de ser pensades per generar serveis als ciutadans i valor a les empreses millorant la seva competitivitat.

En la lluita contra la crisi, reactivar l'economia, afrontar el problema de l'atur i dotar-nos d'infraestructures que permetin que el teixit social i industrial es revitalitzi són necessitats estratègiques obligades per abordar el futur.

És per tot això que, coincidint amb molts altres actors socials, ens veiem en l'obligació **d'exigir de la Generalitat de Catalunya que defineixi un Pla de Reactivació Econòmica que tingui com a objectius estratègics l'estímul de l'activitat**

econòmica i la lluita contra l'atur, en el qual ha de contemplar-se, de forma específica, les bases d'un **Nou Model Productiu en el Sector de la Construcció** en la línia de les propostes sindicals fetes públiques el març passat de 2011.

La reactivació econòmica i la lluita contra la desocupació, fa necessària la Inversió Pública en infraestructures però, també, redissenyar la normativa urbanística, emprendre els necessaris canvis en el desenvolupament de l'activitat immobiliària que atengui a les noves necessitats socials, definir una racional i eficient distribució de competències, la cooperació i col·laboració entre les administracions, la participació del sector privat, impulsar el manteniment, reforma i rehabilitació dels edificis de propietat privada per fer-los més sostenibles, eficients des del punt de vista energètic, habitables i accessibles a totes les persones, i un llarg etc..

És per tot el que s'ha dit que, la **Federació d'Indústries de la Construcció i la Fusta de CCOO i la Federació de Metall, Construcció i Afins d'UGT, requerim dels Grups Parlamentaris i del Govern de la Generalitat de Catalunya que debatin i executin un Pla de Reactivació Econòmica** que estimuli **la inversió pública i la lluita contra l'atur** i en el qual es posin les bases d'un **Nou Model Productiu en el Sector de la Construcció que ho facin possible.**

Barcelona, juny de 2012